

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 943

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 octombrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 421 din 13 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 2 teza a doua din Codul familiei	2-3	1.235. — Hotărâre privind transmiterea unor imobile din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al orașului Jibou și în administrarea Consiliului Local al Orașului Jibou, județul Sălaj	12-13
Decizia nr. 442 din 15 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27 din Codul penal, precum și ale art. 28 ¹ pct. 1 lit. b), art. 38 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	4-6	1.236. — Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pentru Aeroclubul României	13-14
Decizia nr. 453 din 20 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	7-9	1.239. — Hotărâre privind trecerea unei construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia	14
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.213. — Hotărâre privind realizarea de către instituțiile din sistemul judiciar, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de arie extinsă	9-10	1.241. — Hotărâre privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației și Cercetării în domeniul public al sectorului 1 al municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București, pentru Școala Generală nr. 3 „Nicolae Titulescu”, și utilizarea acestuia de către unitățile și instituțiile de învățământ	15
1.230. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei	10-11	1.255. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru asigurarea stocurilor de materiale de intervenție pentru prevenirea și diminuarea efectelor inundațiilor produse în luna septembrie 2005	16
1.231. — Hotărâre privind aprobarea cuantumului sprijinului financiar ce se acordă elevilor în cadrul Programului național de protecție socială „Bani de liceu” în anul școlar 2005/2006	11		
1.232. — Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 68/2005 privind înființarea Centrului de Consultanță pentru Programe Culturale Europene	12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 421**

din 13 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 2 teza a doua din Codul familiei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 2 din Codul familiei, excepție ridicată de Gheorghe Solcan și Domnica Solcan în Dosarul nr. 8.979/2004 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal răspund autorii excepției, precum și partea Elisabeta Solcan, personal și asistată de avocat Toader Iancu, cu delegație la dosar.

Autorii excepției de neconstituționalitate invocă lipsa calității procesuale pasive a părții Elisabeta Solcan.

Apărătorul acesteia solicită respingerea excepției invocate, arătând că soluționarea ei excedează competenței Curții Constituționale.

Procurorul solicită respingerea excepției invocate.

Curtea respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a părții Elisabeta Solcan.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Autorii excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia.

Apărătorul părții Elisabeta Solcan solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, apreciind că ridicarea acesteia constituie un abuz de drept procesual, în scopul tergiversării soluționării cauzei. În speță se pune problema legii aplicabile, iar nu a neconstituționalității textului de lege criticat, care reglementează o situație specială, fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 din Constituție și nici dispozițiilor art. 3, 12 și 13 din Convenția cu privire la drepturile copilului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, poate fi ascultat și copilul care nu a împlinit vârsta de 10 ani, dacă autoritatea competentă apreciază că audierea lui este necesară pentru soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 8.979/2004, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 2 din Codul familiei**, excepție ridicată de Gheorghe Solcan și

Domnica Solcan într-o cauză având ca obiect recursul civil împotriva unei decizii prin care s-a menținut sentința civilă pronunțată într-o ordonanță președințială privind înapoierea unui minor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 din Constituție, precum și dispozițiilor art. 3, 12 și 13 din Convenția cu privire la drepturile copilului, întrucât declarația minorului care are discernământ ar trebui luată în considerare în raport de vârstă și grad de maturitate și coroborată cu celelalte probe administrate în cauză, chiar dacă acesta nu a împlinit vârsta de 10 ani. Limita de vârstă de 10 ani, stabilită de art. 103 alin. 2 din Codul familiei, constituie o condiție a cărei respectare aduce atingere dreptului acestuia de a fi ascultat.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că limitarea vârstei copilului care poate fi ascultat de instanță nu poate fi considerată neconstituțională și nici în contradicție cu prevederile Convenției cu privire la drepturile copilului, deoarece acest din urmă act internațional se referă doar la copilul care are discernământ, lăsând la aprecierea legiuitorului național stabilirea criteriilor potrivit cărora un copil poate fi considerat că are discernământ.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, apreciază că prin textul de lege criticat legiuitorul a instituit o prezumție cu privire la vârsta de la care se poate considera că un copil are discernământ, ceea ce este chiar în sensul prevederilor Convenției cu privire la drepturile copilului, care lasă la aprecierea legislațiilor naționale stabilirea criteriilor pentru determinarea acesteia.

De altfel, potrivit dispozițiilor art. 103 alin. 2 din Codul familiei, care au fost modificate implicit prin dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, ascultarea copilului mai mic de 10 ani rămâne la latitudinea instanței.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și că aceasta are ca obiect dispozițiile art. 103 teza a treia din Codul familiei, deși în considerentele încheierii de sesizare se face referire la prevederile art. 103 alin. 2 din Codul familiei.

Reglementarea, prin textul de lege criticat, a posibilității instanței judecătorești de a recurge la ascultarea minorului numai dacă acesta a împlinit vârsta de 10 ani este în

deplină concordanță cu art. 20 din Constituție, raportat la dispozițiile art. 12 alin. 2 din Convenția cu privire la drepturile copilului, potrivit cărora i se va da copilului posibilitatea de a fi ascultat în orice procedură judiciară care îl privește, în conformitate cu regulile de procedură din legislația națională.

Totodată, rațiunea în considerarea căreia legiuitorul a instituit limita minimă de vârstă de la care minorul poate fi ascultat este justificată de instabilitatea afectivă și emoțională a minorului, pe fondul unei imaturități psihice și a lipsei experienței de viață, care îl privează pe acesta de posibilitatea de a sesiza adevărul său interes și, adesea, de a discerne între bine și rău.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției și ale apărătorului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorii excepției, îl constituie dispozițiile art. 103 din Codul familiei. În realitate, critica de neconstituționalitate privește doar dispozițiile art. 103 alin. 2 teza a doua din Codul familiei, dispoziții care au următorul conținut: „[...] Acesta va fi ascultat dacă a împlinit vârsta de zece ani.”

În opinia autorilor excepției dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 din Constituție, precum și dispozițiile art. 3 privind obligația statelor părți de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesare, art. 12 privind garantarea dreptului copilului capabil de discernământ de a-și exprima liber opinia asupra oricărei probleme care îl privește și art. 13 privind dreptul copilului la libertatea de exprimare, din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată prin Legea

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. 2 teza a doua din Codul familiei, excepție ridicată de Gheorghe Solcan și Domnica Solcan în Dosarul nr. 8.979/2004 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

nr. 18/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 iunie 2001.

Textele constituționale invocate au următorul conținut:

— Art. 11 alin. (1) și (2): „(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) *Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*”;

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.*”

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că, ulterior sesizării sale prin Încheierea din 3 noiembrie 2004, textul de lege dedus controlului a fost modificat implicit prin dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, intrată în vigoare la data de 1 ianuarie 2005. Potrivit acestor dispoziții: „În orice procedură judiciară sau administrativă care îl privește copilul are dreptul de a fi ascultat. Este obligatorie ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani. Cu toate acestea, poate fi ascultat și copilul care nu a împlinit vârsta de 10 ani, dacă autoritatea competentă apreciază că audierea lui este necesară pentru soluționarea cauzei.”

Rezultă că această modificare este chiar în sensul susținerilor autorilor excepției, astfel că, deși cu temeii ridicată, în prezent această excepție a rămas fără obiect și urmează a fi respinsă.

Totodată, Curtea constată că noua reglementare este în deplină concordanță cu prevederile art. 12 pct. 1 din Convenția cu privire la drepturile copilului, potrivit cărora: „Statele părți vor garanta copilului capabil de discernământ dreptul de a-și exprima liber opinia asupra oricărei probleme care îl privește, opiniile copilului urmând să fie luate în considerare ținându-se seama de vârsta sa și de gradul său de maturitate.”

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 442

din 15 septembrie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27
din Codul penal, precum și ale art. 28¹ pct. 1 lit. b), art. 38 și art. 262 pct. 1 lit. a)
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și 27 din Codul penal, precum și ale art. 28¹, art. 38 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena Cârpați în Dosarul nr. 3.583/2004 al Judecătorei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile legale criticate din Codul penal, care definesc și stabilesc pedeapsa pentru instigator, se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică și, prin urmare, nu contravin art. 16 din Constituție. De asemenea, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, instituirea unor reguli speciale de procedură este un atribut exclusiv al legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.583/2004, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și 27 din Codul penal, precum și ale art. 28¹, art. 38 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Elena Cârpați, prin apărător ales, într-un dosar penal având ca obiect săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 25 raportat la art. 281, 289, 291 și 292 din Codul penal, cu aplicarea art. 33 lit. a) din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate instituie un tratament juridic „diferențiat al cetățenilor țării, pe categorii, după calitatea acestora”, întrucât art. 28¹ din Codul penal creează o discriminare a cetățenilor după funcția lor, ceea ce contravine principiului egalității în fața legii. Autorul excepției mai arată că dispozițiile legale criticate tind să sustragă anumite categorii socioprofesionale de la aplicarea legii, de la o cercetare penală corectă, efectuată de aceleași organe care efectuează cercetarea penală a oricărui cetățean. Astfel, prin înlăturarea clasei notarilor publici de la competența materială a judecătorei se creează o discriminare între cetățeni, după criteriul funcției și calității lor socioprofesionale. Ca urmare a dispozițiilor legale criticate, notarii publici sunt judecați de către curtea

de apel, ca instanță de fond și de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de recurs, „fiind eliminată și una din căile de atac și verificare a legalității unei hotărâri, respectiv apelul”. O astfel de diferențiere nu-și are justificarea constituțională, „putând da naștere la speculații privind motivația reală care a stat la baza acestei diferențieri”, ceea ce ar avea ca efect încălcarea principiilor imparțialității și independenței justiției, consacrate de art. 123 din Constituție, precum și a principiului referitor la dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Mai arată că, având în vedere considerentele susmenționate, „asemenea reglementări și practici care sustrag de la competența obișnuită a instanțelor anumiți cetățeni, după calitatea acestora, tind a echivala în acest caz cu situația unor instanțe extraordinare, în sensul art. 125 alin. (2) din Constituție”.

Cu privire la art. 25 și 27 din Codul penal, susține că acestea sunt neconstituționale, întrucât prevăd că instigatorul va fi pedepsit ca și autorul faptei penale.

În final, invocă aspecte de fapt care au fost evidențiate pe parcursul soluționării cauzei și care, în opinia sa, au creat o situație „hilară, nonprocesuală și stupidă”.

Judecătoria Timișoara și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că nici una dintre dispozițiile legale criticate nu conduce la o discriminare între cetățeni în raport de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, care ar contraveni art. 4 și 16 din Constituție. În cauză nu există nici un element care să ducă la ideea unei discriminări, „dată fiind etnia romă din care aceasta face parte, întrucât soluția de disjungere este o urmare a faptului că prezumtivul autor al infracțiunii prevăzute de art. 289 din Codul penal nu a putut fi identificat, fără a se urmări în acest fel crearea unor avantaje respectivului autor, în raport de inculpația din prezenta cauză, căreia i s-a reținut calitatea de instigator la săvârșirea acelei infracțiuni”.

Totodată, instanța apreciază că art. 25 și 27 din Codul penal nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât prin coroborarea acestora cu dispozițiile art. 38 din Codul de procedură penală nu s-a urmărit în nici un fel discriminarea inculpatei, ci doar o mai bună judecată a cauzei, mai bună judecată care poate presupune și cercetarea de îndată a persoanelor apreciate ca fiind instigatori sau complici la săvârșirea unei infracțiuni.

Nici stabilirea de către legiuitor a unor limite de pedeapsă speciale, identice în cazul instigatorului și al autorului unei infracțiuni, nu este de natură a încălca în vreun fel drepturile fundamentale garantate prin Constituție.

De asemenea, consideră că reglementarea diferită a competenței în raport de calitatea persoanei nu creează discriminări între cetățeni, încălcând astfel Constituția, ci, din contră, este de natură a oferi garanții unor anumite persoane, printre care se numără și notarii, că faptele

pentru a căror săvârșire sunt cercetați, „fiind mai complexe și mai grave decât fapte similare săvârșite de către persoane care nu au această calitate“, vor fi date spre judecare unor instanțe care le vor instrumenta cu competența profesională necesară.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Dispozițiile legale criticate, stabilind competența, inclusiv a celei după calitatea persoanei, intră în atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție. Legiuitorul poate prevedea, în situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, fără a aduce atingere principiului constituțional înscris în art. 124 alin. (2) din Constituție referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției.

Referitor la încălcarea art. 16 din Constituție, arată că, așa cum a statuat Curtea Constituțională în repetate rânduri, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură atâta timp cât aceasta nu se face în mod discriminatoriu. Art. 28¹ din Codul de procedură penală nu creează nici o discriminare pe motive de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, egalitatea presupunând egala răspundere a cetățenilor pentru faptele săvârșite, dar nu și identitatea de instanțe care soluționează asemenea fapte.

Reglementarea diferită a competenței în raport cu calitatea persoanei nu este de natură a crea discriminări, ci, din contră, este de natură a oferi garanții unor anumite persoane, printre care se numără și notarii, că faptele pentru a căror săvârșire sunt cercetați, „fiind mai complexe și mai grave decât fapte similare săvârșite de către persoane care nu au această calitate“, vor fi date spre judecare unor instanțe care le vor instrumenta cu competența profesională necesară. Astfel, nu rezultă că inculpata ar fi discriminată și nici că aceste persoane ar beneficia de un tratament procesual penal diferit sau că ar fi exonerate de răspundere.

În sensul celor arătate mai sus, cu privire la principiul egalității, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 25/1999.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin art. 16 din Constituție, întrucât se aplică în mod egal tuturor celor vinovați de instigare la săvârșirea unei fapte penale, fără privilegii și fără discriminări. Principiul egalității nu înseamnă uniformitate, iar la situații inegale tratamentul nu poate fi decât diferit. Totodată, fiind norme de procedură, consideră că dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 25 și 27 din Codul penal, precum și ale art. 28¹, art. 38 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală. Cu privire la art. 28¹ din Codul de procedură penală, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției de neconstituționalitate critică doar prevederile lit. b) a pct. 1 al acestui articol.

Prin urmare, dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 25 din Codul penal: „*Instigator este persoana care, cu intenție, determină pe o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.*“;

— Art. 27 din Codul penal: „*Instigatorul și complicele la o faptă prevăzută de legea penală săvârșită cu intenție se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se ține seama de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de dispozițiile art. 72.*“;

— Art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală: „*Curtea de Apel judecă: 1. în primă instanță: [...] b) infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale, de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, precum și de notarii publici.*“;

— Art. 38 din Codul de procedură penală: „*În cazul de indivizibilitate prevăzut de art. 33 lit. a), precum și în toate cazurile de conexitate, instanța poate dispune, în interesul unei bune judecăți, disjungerea cauzei, astfel încât judecarea unora dintre infractori sau dintre infracțiuni să se poată face separat.*“;

— Art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală: „*Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, procedează, după caz, astfel: 1. când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de învinuit sau de inculpat și că acesta răspunde penal: a) dacă acțiunea penală nu a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, dă rechizitoriul prin care pune în mișcare acțiunea penală și dispune trimiterea în judecată;*“;

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 4 și art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 4: „(1) Statul are ca fundament unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi.

(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.“;

— Art. 16 alin. (1) și (2): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.“;

— Art. 126 alin. (5): „Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.“

De asemenea, autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care au următorul conținut: „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o

instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.“

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 25 și 27 din Codul penal și ale art. 38 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției este nemulțumit de modul în care s-au aplicat de către instanța de judecată și de către organele de urmărire penală prevederile legale sus-menționate, aspecte care țin de competența instanțelor judecătorești, iar nu de cea a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pe de altă parte, în susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia nu a precizat, referitor la dispozițiile art. 25 și art. 27 din Codul penal și ale art. 38 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, care sunt motivele de neconstituționalitate, neindicând nici un text sau principiu din Constituție pretins a fi încălcat de dispozițiile sus-menționate, iar potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizările trebuie motivate.

Pentru aceste considerente, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27 din Codul penal și ale art. 38 și art. 262 pct. 1 lit. a) din

Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

II. Referitor la prevederile art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a statuat prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 206 din 4 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 26 mai 2004, că acestea sunt constituționale, constatând că stabilirea competenței, inclusiv a celei după calitatea persoanei, precum și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, așa cum reiese din prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

Curtea a mai reținut că prevederile de lege criticate nu încalcă nici dreptul la un proces echitabil, reglementat de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și de dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea inculpaților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor în primă instanță de către curțile de apel. Totodată textele criticate asigură dreptul la două grade de jurisdicție (judecata în primă instanță și judecata în recurs) în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În speță nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

Cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 126 alin. (5) din Constituție referitoare la interzicerea înființării unor instanțe extraordinare, Curtea observă că acestea nu au relevanță în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și 27 din Codul penal și ale art. 38 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena Cărpaci în Dosarul nr. 3.583/2004 al Judecătoriei Timișoara.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 453

din 20 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Rusu	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco în Dosarul nr. 2.862/2004 al Judecătorei Brașov.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Corneliu Alexandru Tanco, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că cererile au același conținut ca și petițiile, astfel încât nu se poate cere petentului achitarea unei taxe de timbru. De asemenea, arată că dispozițiile Legii nr. 146/1997 sunt neconstituționale și pentru că, prin instituirea taxei de timbru, îngrădesc liberul acces la justiție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că Legea nr. 146/1997 a mai format, atât în întregul său, cât și pe articole, obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin numeroase decizii, Curtea a statuat că dispozițiile Legii nr. 146/1997 nu încalcă prevederile art. 1 alin. (3), art. 21 alin. (2), art. 51 alin. (1) și (3) și cele ale art. 53 din Constituție, ci reprezintă o aplicare a principiului prevăzut de art. 56 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit căruia „cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.862/2004, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Corneliu Alexandru Tanco într-o cauză civilă ce are ca obiect soluționarea acțiunii în revendicare a unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile Legii nr. 146/1997 sunt neconstituționale, deoarece încalcă prevederile art. 1 alin. (3), art. 21 alin. (2), art. 51 alin. (1) și (3) și cele ale art. 53 din Constituție.

Judecătoria Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că instanța de contencios constituțional a statuat, prin Decizia nr. 82 din 25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 30 iunie 1999, Decizia nr. 47 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 28 februarie 2003, Decizia nr. 343 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 5 noiembrie 2003, că dispozițiile Legii nr. 146/1997 sunt constituționale. Astfel, Curtea Constituțională a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă că acesta trebuie să fie în toate cazurile gratuit. Dispozițiile art. 21 din Constituție nu instituie nici o interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și echitabil ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. De asemenea, Curtea a statuat că dispozițiile Legii nr. 146/1997 nu încalcă nici prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece nu aduc atingere statului de drept, democratic și social, demnității omului, drepturilor și libertăților cetățenilor sau altor valori supreme garantate prin Legea fundamentală. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 146/1997 față de prevederile art. 51 din Constituție, arată că instanța de contencios constituțional a reținut că aceste dispoziții constituționale se referă la dreptul la petiționare, care este diferit de dreptul de a introduce acțiuni la instanțele judecătorești. Dreptul de petiționare se referă la cererile, reclamațiile, sesizările și propunerile în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup ce nu presupun calea justiției și la care autoritățile publice au obligația de a răspunde în termenele și condițiile stabilite potrivit legii, în timp ce cererile de chemare în judecată se soluționează după reguli specifice activității de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că regula generală în materie este că orice cerere sau acțiune introdusă la instanțele judecătorești este supusă taxelor judiciare de timbru. Excepțiile de la această regulă sunt prevăzute expres de lege. Astfel, scutirea de la plata taxei judiciare de timbru este prevăzută pentru anumite categorii de cereri sau acțiuni, indiferent de titular, sau pentru anumite categorii de persoane, în considerarea calității persoanei respective și a obiectului cererii. Instituirea taxei judiciare de timbru reprezintă o aplicare a principiului consacrat de art. 56 din Constituție, potrivit căruia „cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice”. Mai mult, taxa de timbru avansată poate fi recuperată, deoarece echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor de judecată stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind, conform art. 274 din Codul de procedură civilă, părții care cade în pretenții. De asemenea, arată că instituirea taxei de timbru nu afectează conținutul dreptului de petiționare sau al altui drept constituțional, opinie ce se regăsește, de altfel, în toată jurisprudența Curții Constituționale în această materie. Potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, „*impozitele, taxele și*

orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege”, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească modul de timbrare a cererilor. De altfel, dispozițiile Legii nr. 146/1997, în întregul său, dar și pe articole, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. Astfel, prin Decizia nr. 82/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 30 iunie 1999, Decizia nr. 305 din 10 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 11 august 2003, Decizia nr. 343 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 5 noiembrie 2003, Decizia nr. 422 din 13 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 19 decembrie 2003, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate privind dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că instanța de contencios constituțional a statuat în jurisprudența sa că dispozițiile art. 21 din Constituție nu instituie nici o interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și echitabil ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Totodată, echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor de judecată stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997 față de art. 1 alin. (3) din Constituție, arată că dispozițiile legale indicate nu încalcă principiile generale cuprinse în art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece nu aduc atingere statului de drept, democratic și social, demnității omului, drepturilor și libertăților cetățenilor sau altor valori supreme garantate prin Legea fundamentală. De asemenea, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile Legii nr. 146/1997 încalcă prevederile art. 51 alin. (1) și (3) din Constituție. Astfel, dispozițiile constituționale invocate se referă la dreptul la petiționare, care este diferit de dreptul de a introduce acțiuni la instanțele judecătorești. Sesizarea instanțelor judecătorești pentru valorificarea unui drept sau pentru realizarea unui interes care se poate obține numai pe calea justiției reprezintă un aspect al dreptului de petiționare. Dreptul de petiționare se referă la cererile, reclamațiile, sesizările și propunerile în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup ce nu presupun calea justiției și la care autoritățile publice au obligația de a răspunde în termenele și condițiile stabilite potrivit legii, în timp ce cererile de chemare în judecată se soluționează după reguli specifice activității de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3), art. 21 alin. (2), art. 51 și 53 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”;*

— Art. 21 alin. (2): *„Nici o lege nu poate îngredi exercitarea acestui drept.”;*

— Art. 51: *„(1) Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor.*

(2) Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.

(3) Exercițarea dreptului de petiționare este scutită de taxă.

(4) Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii.”;

— Art. 53: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că Legea nr. 146/1997 a mai format, atât în întregul său, cât și pe articole, obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 423 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 14 ianuarie 2005, Decizia nr. 215 din 6 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 18 iunie 2004, Decizia nr. 262 din 17 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 620 din 8 iulie 2004, Decizia nr. 47 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 28 februarie 2003, Decizia nr. 82 din 25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 30 iunie 1999, Decizia nr. 343 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 5 noiembrie 2003, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate privind dispozițiile Legii nr. 146/1997.

Astfel, în jurisprudența sa în materie, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că accesul liber la justiție nu înseamnă că acesta trebuie să fie în toate cazurile gratuit și în acest sens s-a reținut că art. 21 din Constituție nu instituie nici o interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și echitabil ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Pe de altă parte, s-a arătat că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor de judecată stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora

revenind părții care cade în pretenții. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile Legii nr. 146/1997 nu încalcă principiile generale cuprinse în art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece nu aduc atingere statului de drept, democratic și social, demnității omului, drepturilor și libertăților cetățenilor sau altor valori supreme garantate prin Legea fundamentală. În ceea ce privește susținerea autorului excepției potrivit căreia dispozițiile Legii nr. 146/1997 aduc atingere art. 51 alin. (1) și (3) din Constituție, Curtea a observat că aceste dispoziții constituționale se referă la dreptul la petiționare, care este diferit de dreptul de a introduce acțiuni la instanțele judecătorești, statuând în jurisprudența sa în materie că sesizarea instanțelor judecătorești pentru valorificarea unui drept sau pentru realizarea unui interes care se poate obține numai pe calea justiției nu reprezintă un aspect al dreptului de petiționare. Dreptul de petiționare se referă la

cererile, reclamațiile, sesizările și propunerile în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup ce nu presupun calea justiției și la care autoritățile publice au obligația de a răspunde în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii, în timp ce cererile de chemare în judecată se soluționează după reguli specifice activității de judecată.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, se reține că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco în Dosarul nr. 2.862/2004 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind realizarea de către instituțiile din sistemul judiciar,
în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale,
a rețelei securizate de comunicații de arie extinsă**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă realizarea de către instituțiile din sistemul judiciar, astfel cum sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de arie extinsă.

Art. 2. — Instituțiile sistemului judiciar au obligația de a utiliza rețeaua constituită potrivit prevederilor art. 1, în conformitate cu normele tehnice ce vor fi emise în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri de către Ministerul Justiției, prin Comisia de

monitorizare și implementare a Strategiei de informatizare a sistemului judiciar pe perioada 2005—2009, cu consultarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, și de a plăti serviciile de buclă locală de care beneficiază.

Art. 3. — Se autorizează Serviciul de Telecomunicații Speciale să achiziționeze serviciile de buclă locală, prin licitație publică deschisă, pentru instituțiile prevăzute în anexă și să gestioneze rețeaua constituită conform cerințelor beneficiarului, astfel cum sunt stabilite de Comisia

de monitorizare și implementare a Strategiei de informatizare a sistemului judiciar pe perioada 2005—2009.

Art. 4. — Modul de recuperare a costurilor pentru serviciile de buclă locală, precum și orice alte detalii se stabilesc prin protocol comun încheiat între instituțiile prevăzute în anexă și Serviciul de Telecomunicații Speciale. Clauzele protocolului se pot renegocia anual, la cererea uneia dintre părți, cu avizul Comisiei de monitorizare și implementare a Strategiei de informatizare a sistemului judiciar pe perioada 2005—2009.

Art. 5. — (1) Costurile pentru serviciile achiziționate potrivit art. 3 se recuperează de către Serviciul de Telecomunicații Speciale din bugetul instituțiilor beneficiare.

(2) Cu sumele rezultate în urma acestei activități, încasate în cadrul aceluiași exercițiu financiar, se reconstituie creditele bugetare utilizate în acest scop.

Art. 6. — Plata costurilor de întreținere și gestionare a părții de rețea ce funcționează în beneficiul Oficiului Național al Registrului Comerțului și al unităților proprii acestuia se face lunar, din fondurile acestei instituții către Serviciul de Telecomunicații Speciale.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Monica Luisa Macovei

Directorul Serviciului

de Telecomunicații Speciale,

Tudor Tănase

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

p. Ministrul comunicațiilor

și tehnologiei informației,

Florin Bejan,

secretar de stat

București, 5 octombrie 2005.

Nr. 1.213.

ANEXĂ

**INSTITUȚIILE DIN SISTEMUL JUDICIAR
care, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale,
realizează rețeaua securizată de comunicații de arie extinsă**

1. Ministerul Justiției, instanțele judecătorești și unitățile subordonate ministerului
2. Consiliul Superior al Magistraturii și unitățile subordonate
3. Înalta Curte de Casație și Justiție
4. Ministerul Public.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 412/2005
privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 20 mai 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, punctul F, litera g) va avea următorul cuprins:

„g) coordonează activitatea de dialog social desfășurată la nivelul ministerului și al instituțiilor aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea sa.“

2. Alineatul (1) al articolului 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul de lucru al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei este de 412, posturi finanțate de la bugetul de stat, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.“

3. La anexa nr. 1, numărul maxim de posturi se modifică în mod corespunzător.

4. Nota din anexa nr. 2 va avea următorul cuprins:

„Numărul maxim de posturi pentru instituțiile publice prevăzute la lit. A pct. I pozițiile 5 și 6 este de 1.493, posturi finanțate de la bugetul de stat.“

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13 octombrie 2005.

Nr. 1.230.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**privind aprobarea cuantumului sprijinului financiar ce se acordă elevilor
în cadrul Programului național de protecție socială „Bani de liceu“
în anul școlar 2005/2006**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.488/2004 privind aprobarea criteriilor și a cuantumului sprijinului financiar ce se acordă elevilor în cadrul Programului național de protecție socială „Bani de liceu“,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Pentru anul școlar 2005/2006 cuantumul Programului național de protecție socială „Bani de liceu“ sprijinului financiar ce se acordă elevilor în cadrul este de 180 lei (RON) lunar.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Mircea Miclea

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13 octombrie 2005.

Nr. 1.231.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 68/2005 privind înființarea
Centrului de Consultanță pentru Programe Culturale Europene**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După articolul 5 din Hotărârea Guvernului nr. 68/2005 privind înființarea Centrului de Consultanță pentru Programe Culturale Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 1 februarie 2005, se introduce un nou articol, articolul 5¹, cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. — (1) Pentru realizarea activităților specifice Centrului se aprobă achiziționarea și utilizarea, conform legii, a unui autoturism cu un consum lunar mediu de carburant de 400 litri.

(2) Sumele necesare pentru achiziționarea autoturismului prevăzut la alin. (1) se asigură din bugetul Centrului.“

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,

Adrian Iorgulescu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13 octombrie 2005.

Nr. 1.232.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unor imobile din domeniul public al statului și din administrarea
Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al orașului Jibou și în administrarea
Consiliului Local al Orașului Jibou, județul Sălaj**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor imobile, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al orașului Jibou și în administrarea

Consiliului Local al Orașului Jibou, județul Sălaj.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,

Ioan Ion,

secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13 octombrie 2005.

Nr. 1.235.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al orașului Jibou și în administrarea Consiliului Local al Orașului Jibou, județul Sălaj

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care alcătuiesc domeniul public al statului	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Orașul Jibou, Str. 1 Mai, județul Sălaj	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Orașul Jibou, județul Sălaj, Consiliul Local al Orașului Jibou	— imobil 5.216 — cod 8.29.09 — nr. M.F. 106.700	Suprafața totală a terenului = 5.000 m ²
Orașul Jibou, zona Ciglentir, județul Sălaj	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Orașul Jibou, județul Sălaj, Consiliul Local al Orașului Jibou	— imobil 5.265 — cod 8.29.09 — nr. M.F. 106.701	Suprafața totală a terenului = 100.000 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pentru Aeroclubul României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor,

Construcțiilor și Turismului, pentru Aeroclubul României.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,

Ioan Ion,

secretar de stat

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Gheorghe Dobre

Ministrul delegat pentru lucrări publice și amenajarea teritoriului,

László Borbély

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

DATELE DE IDENTIFICARE

a unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, care se transmite din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pentru Aeroclubul României

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care alcătuiesc domeniul public al statului	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Craiova, Calea București nr. 433, județul Dolj	Statul român — Ministerul Apărării Naționale	Statul român — Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului	— imobil 349 (parțial) — cod 8.29.09 — nr. M.F. 103.858	— suprafața construită = 12.866 m ² — suprafața desfășurată = 12.866 m ² — suprafața totală a terenului, inclusiv construcțiile = 192.902,35 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unei construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unei construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, situată în comuna Tinca, șos. Tinca-Salonta, județul Bihor, identificată potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului a construcției prevăzute la art. 1 se face în vederea scoaterii din funcțiune și casării acesteia.

Art. 3. — După scoaterea din funcțiune și casarea construcției prevăzute la art. 1, Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13 octombrie 2005.
Nr. 1.239.

DATELE DE IDENTIFICARE

a construcției aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică ce administrează imobilul	Caracteristicile imobilului care trece în domeniul privat al statului	Numărul atribuit de Ministerul Finanțelor Publice conform Hotărârii Guvernului nr. 2.060/2004 (codul de clasificare a terenului)
Comuna Tinca, șos. Tinca-Salonta, județul Bihor	Ministerul Administrației și Internelor	— suprafața construită = 146,77 m ² — suprafața desfășurată = 146,77 m ² — valoarea contabilă actualizată = 1.801.131 mii lei ROL (180.113 lei RON)	101.855 (parțial) cod de clasificare: 8.29.10

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației și Cercetării în domeniul public al sectorului 1 al municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București, pentru Școala Generală nr. 3 „Nicolae Titulescu“, și utilizarea acestuia de către unitățile și instituțiile de învățământ

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, cu titlu gratuit, a imobilului — bazin de înot — situat în municipiul București, str. Nicolae Titulescu nr. 52, sectorul 1, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației și Cercetării — Clubul Sportiv Școlar nr. 1 „Pajura“ în domeniul public al sectorului 1 al municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București, pentru Școala Generală nr. 3 „Nicolae Titulescu“.

Art. 2. — (1) Accesul copiilor și al elevilor din unitățile și instituțiile de învățământ din municipiul București la bazinul de înot se face gratuit, cu prioritate pentru Clubul Sportiv Școlar nr. 1 „Pajura“, pe baza unui program stabilit.

(2) Posturile nedidactice aprobate pentru bazinul de înot de la Clubul Sportiv Școlar nr. 1 „Pajura“ se preiau de Școala Generală nr. 3 „Nicolae Titulescu“.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Mircea Miclea

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13 octombrie 2005.
Nr. 1.241.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite, cu titlu gratuit, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației și Cercetării — Clubul Sportiv Școlar nr. 1 „Pajura“ în domeniul public al sectorului 1 al municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București, pentru Școala Generală nr. 3 „Nicolae Titulescu“

Denumirea și adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Numărul atribuit de Ministerul Finanțelor Publice	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Imobil — bazin de înot — municipiul București, bd. Nicolae Titulescu nr. 52, sectorul 1	Ministerul Educației și Cercetării — Clubul Sportiv Școlar nr. 1 „Pajura“	Consiliul Local al Sectorului 1 al Municipiului București, pentru Școala Generală nr. 3 „Nicolae Titulescu“	35.937	Suprafața construită = 953 m ² Suprafața totală a terenului = 995 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru asigurarea stocurilor de materiale de intervenție
pentru prevenirea și diminuarea efectelor inundațiilor produse în luna septembrie 2005**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (4) și (5) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 21 lit. b) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, cu suma de 2.500 mii lei (RON) la capitolul „Alte acțiuni economice”, titlul „Transferuri”, alineatul „Prevenirea și combaterea inundațiilor și înghețurilor”.

(2) Fondul prevăzut la alin. (1) se utilizează pentru asigurarea stocurilor de materiale de intervenție pentru prevenirea și diminuarea efectelor inundațiilor produse în luna septembrie 2005.

Art. 2. — Achiziția materialelor necesare pentru asigurarea stocurilor de intervenție se contractează de către Administrația Națională „Apele Române”, aflată sub autoritatea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, avându-se în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/2002, cu

modificările și completările ulterioare, aplicate în situații de forță majoră.

Art. 3. — Pentru asigurarea fondurilor necesare finanțării achiziționării materialelor prevăzute la art. 1, Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului se suplimentează cu suma de 2.500 mii lei (RON) din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor pe anul 2005.

Art. 5. — Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Sulfina Barbu

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 18 octombrie 2005.

Nr. 1.255.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 063556